

100 години от рождението на инж. Найген ТОДОРОВ

ната, включващи 45 дървообработващи предприятия и 176 горски стопанства, разположени в цялата страна, предприятията за съвместен дърводобив в Коми АССР, 4 завода за ремонт и производство на горска техника, дейностите по дърводобива и дървопласмената, Института по дървообработване и „Леспромпроект“. От 1974 до 1984 г. инж. Тодоров е заместник-министър на горите и горската промишленост с ресор дървообработването, производството на мебели и целулозно-хартиената промишленост.

Инж. Найден Тодоров е един от изявените български специалисти и ръководители в дървообработващата промишленост през втората половина на XX век. Емблематична личност в горския сектор, с впечатляваща професионална активност и компетентност, той е познат с делата си не само у нас, но и извън пределите на страната.

Роден е през 1919 г. в махала Бърдо на с. Калотина. Завършва Държавното средно техническо училище, отдел „Лесовъден“ в София. През 1940 г. се дипломира в Агрономо-лесовъдния факултет на Софийския университет. Взема участие в антифашистката борба и Отечествена война.

Дълга и богата - близо четири десетилетия (1946-1984), е историята на професионалния му път. През 1946 г. той е лесничей в Държавното Черногорско стопанство (община Батак). От 1947 до 1952 г. е директор последователно на дърворезните предприятия в местностите Беглика и Тешел, на дървообработващото предприятие „Тича“ - Долни Чифлик.

През 1952 г. постъпва в Държавното индустриално обединение (ДИО) „Дървопреработваща индустрия“ - София, където до 1959 г. оглавява отдел „Енергомеханичен“, като през 1955-1956 г. е главен проектант и ръководител на българските специалисти, построили дървообработващото предприятие в Пхенян, Северна Корея. Главен инженер в Министерството на строителните материали и Комитета по промишлеността, отговарящ за дървообработването, е през 1959-1962 г. и на същата длъжност работи през 1962-1964 г. в Комитета по горите и горската промишленост.

През 1964 г. е назначен за генерален директор на Държавното стопанско обединение (ДСО) „Стара планина“, което оглавява до 1974 година. Пример за мащабите, разнообразието и сложността на дейностите, за които инж. Тодоров отговаря и които ръководи, е периодът 1970-1974 г., когато той и заместник генералните директори на ДСО - инженерите Христо Вьчовски, Лазар Пандев, Георги Раков и Дойчин Дойчинов, ръководят 19 горскопромишлени комби-

През 60-те и 70-те години на XX в. е представител на България в Комитета по дървените материали на Европейската икономическа комисия на ООН (Женева). През 1975 г. ръководи българската делегация на световната конференция за дървесни плочи, организирана от ООН в Делхи, Индия.

Големи са заслугите на инж. Тодоров за модернизирането и преминаването на дървообработването от дребнопромишлено и занаятчийско към съвременно индустриално производство, изграждането на нови предприятия на високотехнологично ниво и обогатяването на продуктовата структура и комплексното използване на дървесната суровина.

Найден Тодоров подкрепя инициативата на акад. Мако Даков за организирането на съвместен дърводобив на територията на Автономната република Коми. Участва в подбора и изпращането на подходящи специалисти и работници през 1968-1969 г., подготвя българските предприятия за приемането и ефективното използване на добитата дървесина от Коми.

Найден Тодоров утвърждава свой стил на работа, който включва и постоянен пряк контакт с хората, за които отговаря. Активно работи за израстването и реализирането на младите специалисти.

Непрестанно усъвършенства знанията си, следи за състоянието и тенденциите в развитието на горското стопанство и горската промишленост в световен мащаб. Установява контакти с видни чуждестранни учени и ръководители, спечелвайки ги и за приятели на България. Обогатява познанията си от проведените специализации и командировки в страните от Европа, Азия и Америка.

Високо са оценени неговите заслуги и принос за развитието на горския сектор - удостоен е със званието „Заслужил деятел на дървообработването“, носител е на ордените „Народна република България“ - I ст., „Народен орден на труда“ - златен и сребърен, и други високи държавни отличия.

Инж. Кирил ПЪРВАНОВ

IN MEMORIAM

На 12 декември м.г. почина г-р инж. Иван Иванов.

Роден е на 03.08.1935 г. в с. Обигум, Благоевградска област.

През 1961 г. се дипломира във ВАТИ, специалност „Горско стопанство“, и в продължение на година работи в ГС „Беслет“. От 1962 г. започва работа в Нормативно-изследователско бюро - Веллингград, към Министерството на труда и работната заплата. От 1965 до 1995 г. е преподавател

в Техникума по горско стопанство „Христо Ботев“ - Веллингград. През 1972 г. защитава докторат по селекция и генетика в Института за гората - БАН.

В периода 1971-1973 г. работи като проектант в Алжир, а през 1976-1977 г. е преподавател по горски технически

дисциплини в лицей в Казабланка, Мароко.

През 1987-1994 г. преподава екология, лечебни свойства на растенията и групи университетски дисциплини в Алжир. С помощта на 30 изследователи проучва множество растения от Северна Африка и България, което става причина и за написването на енциклопедията „Лечебните свойства на растенията“, претърпяла две издания (2007, 2018). Д-р инж. Иван Иванов е рецензент и автор на учебници за Лесотехническия университет.

Пенсионира се през 1995 година.

През 2011 г. е награден със значка „Златна книга“, а през 2013 г. е удостоен със златна монета „Писменост“ от Съвета на европейската научна и културна общност.

В продължение на 10 години е зам.-председател на Дружеството на лесовъдите ветерани от Пазарджикския регион. Член на УС на Съюза на лесовъдите в България.

Поклон пред светлата му памет!